

هو الله - ای بیدار هشیار ستایش و پرستش یزدانرا...

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

لوح رقم (118) - من آثار حضرت عبدالبهاء - مکاتیب عبدالبهاء، جلد 1، صفحه 446

هو الله

ای بیدار هشیار ستایش و پرستش یزدانرا نما که ترا از گرداب پیمان شکن اهریمنان رهائی داد و در انجمن راستان در آورد این گروه پرتو آفتاب نه بینند و چون موش کور در کنج گور جای گزینند و گوش باهنگ جانبخش جهان آسمان ندهند و چون مار کر در سوراخ تاریک و تنگ خزیدند و چون خواهند که دانائی بنمایند و بینائی خویشرا بستایند گویند آفتاب درخشنده تاریک است و ماه تابان تیره در چشم هر دور و نزدیک آهنگ مرغ چمن بد آواز کلاغ و زغن خوش گلشن راز یزدان گلخن است و سرزمین خس خاشاک گلزار و چمن پس چار گوهر چهار سو چهار جو چهار کو چهار جایگاه چهار روز در سخن پیشینیان و نیاکان بسیار اختر چهارم آسمان چون در روز چهارم چارم جایگاه روی بنماید هر که یزدانی یزدانی گردد و هر که اهریمنی اهریمنی شود زیرا هر جانی چون از تن جدا گردد در روز آغاز بجایگاه آغاز رسد و بگذرد و از گوهر خاک در گذرد روز دویم از جایگاه دویم از گوهر جهان روینده در گذرد روز سیم از جایگاه سیم جهان جانوران در گذرد در بامداد روز چهارم در جایگاه مردمان چون مهر درخشنده جهان یزدان بتابد هر که در گذرد بجهان خداوند مهربان پیوسته گردد و الا در تیرگی جایگاه جانوران ماند چهار روز چهار جایگاه است چه که خورشید جهان جان بر چار جایگاه باندازه آن جایگاه پرتو بخش است دوستانرا یک یک پیغام دوستی و پیام آشنائی برسان جانت شاد باد (ع ع)

ORIGINAL